PROPAGANDNI NEDELJNIK ANARHOSINDIKALISTIČKE INICIJATIVE

Direktna akcija

NOVA SERIJA ★ BR.27 ★ 20. SEPTEMBAR 2012. GOD ★ BESPLATNO

Đilasovi batinaši sprovode kapitalističku pravdu

Jurišnici beogradskog gradonačelnika Đilasa, pripadnici njegove tzv. „komunalne“ policije, pre neki dan su po prvi put javno prikazani onakvima kakvi suštinski i jesu – represivna institucija koja, primenjujući brutalnu silu, radi na sprovođenju svih sumanutih nauma Dragana Đilasa. Naime, oni su fizički napali i izudarali čoveka koji je odbio da se povinuje njihovom naređenju i napusti autobus zbog toga što nije platio vožnju poluprivatizovanim „javnim prevozom“ koji su preuzeli Đilasovi pajtaši iz „BusPlusa“. Srećom, u autobusu se zatekao i građanin koji je uspeo da snimi čitav događaj i divljačko ponašanje komunalne policije, koje je naišlo na jednodušnu osudu i revolt javnosti. Velika pljačka odigrava se svakodnevno u Beogradu i čitavoj Srbiji. Represija se pojačava iz dana u dan.

Sve je očigledniji i ogoljeniji rasizam prema ciganskim porodicama koje policijski batinaši već godinama brutalno iseljavaju iz njihovih domova, a sve zato da bi se bogatim investitorima obezbedilo pogodno zemljište za njihove preskupe zgrade. Ima li nekog ko se ovih dana više od Dragana Đilasa istakao po javno iskazanim homofobnim i drugim diskriminatorskim stavovima? Neviđena pljačka koja se sprovodi kroz rad privatne firme „BusPlus“, kao i svakodnevno sve brutalnije maltretiranje putnika, pokazuju da je gradonačelnik itekako zaslužio novi nadimak koji postaje sve popularniji – Đitler. To dobro podvlači osnovne crte njegovog političkog delovanja.

Reakcija građana na takvo ponašanje je dobra, ali još uvek nije artikulisana u nekom jasnom antisistemskom pokretu, već se uglavnom završava na verbalnoj osudi. Kao i u slučaju svih drugih društvenih problema, možemo očekivati da će ovakva represija i ponižavanje biti sprečeno isključivo našom sopstenom aktivnošću, organizovanošću i spremnošću da se direktnim akcijama gazde i političari primoraju na ustupke.

Krediti? Krediti!

A za to vreme, sve manje ljudi je u stanju da otplaćuje kredite. Udruženje banaka navodi da je na kraju avgusta ukupno kašnjenje u otplati kredita skočilo sa 11,5 odsto, koliko je iznosilo na kraju jula, na 14 odsto. To je ona šargarepa koju su nam Dinkić i banke uvalili pre deset godina, a sada dolazi vreme da dobijemo i štap. Oduzeti stan nekome ko ga je otplaćivao deset godina i ponovo ga prodati – ima li isplativije investicije? U SAD zahvaljujući ovoj strategiji danas ima više praznih stanova nego beskućnika, a cene stanova su toliko pale da ne mogu da pokriju ni osnovicu kredita. No, američke banke nastavljaju da bespoštedno izbacuju na ulicu ljude koji su već ostali bez posla, zdravstenog osiguranja... Zato su u Španiji, Italiji, Grčkoj i drugim zemljama sve češći slučajevi da se komšije okupe i organizovano spreče oduzimanje stanova zbog neplaćenih kredita. U sistemu koji pod parolom „Snađi se!“ propoveda otuđenje i sebičluk, potlačeni širom sveta iznova otkrivaju snagu solidarnosti i uzajamne pomoći.

Antiamerički protesti širom sveta

U velikom broju država sa muslimanskom populacijom tokom prethodne nedelje održani su masovni protesti protiv prikazivanja filma, napravljenog od strane grupe hrišćanskih fundamentalista, koji eksplicitno vređa islamskog „proroka“ Muhameda. Oni koji su pogledali sporni film svesni su da on nije samo uvredljiv islamskim vernicima, već je, u svojoj banalnosti, uvredljiv i za inteligenciju. Naravno, kao i obično, vladajuće klase koriste religiju da bi učvrstile svoju vlast, te da bi narodu ponudile neku zamenu za sve patnje koje im sistem pod kojim tavore donosi, ali u ovom slučaju bitan je i kontekst.

Pitanje glupog filma je iskorišćeno kao varnica koja je podstakla pražnjenje nagomilanih frustracija arapskog sveta – dela planete koji se u poslednjih nekoliko decenija nalazi pod najjačim pritiskom američkog imperijalizma. Retko ko je, primera radi, žalio nad sudbinom američkog ambasadora u Libiji, koji je, u poetskom momentu istorijske pravde, skončao na isti način kao Moamer Gadafi pre njega. Ovi protesti, uprkos banalnim povodima, otkrivaju duboke kontradikcije koje opterećuju kapitalistički sistem, a reakcija imperijalnih država na takva dešavanja – poput zabrane protesta na tu temu u Francuskoj – govore o tome kako sistem misli da reši probleme sa kojima se suočava. No, kao što je iz istorije poznato, svi sistemi koji dođu u tu fazu da vlast održavaju brutalnom silom i zabranama vrlo brzo se suočavaju sa svojim potpunim krahom.

Da li ste znali ?

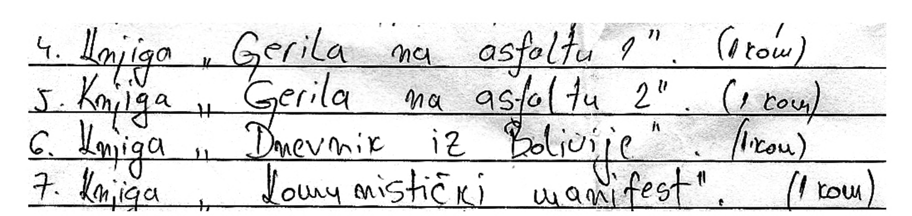
...da se procenjuje da u svetu trenutno postoji 27 miliona robova?

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Svakome ko pomogne sa više od 500 dinara slaćemo DA na kućnu adresu u narednih šest meseci.

“KADA LJUDE TUKU PALICOM, NISU SREĆNIJI AKO PALICU ZOVU “NARODNA PALICA”.” (M. Bakunjin)

„Čitaš pogrešne knjige!“

Policijskom inspektoru telefon je zvonio „Lili Marlen“

4. Knjiga „Gerila na asfaltu 1". (1 kom)
5. Knjiga „Gerila na asfaltu 2". (1 kom)
6. Knjiga „Dnevnik iz Bolivije". (1 kom)
7. Knjiga „Komunistički manifest". (1 kom)

ISEČAK SA SPISKA ZAPLENJENIH PREDMETA

Bojanu Elenkovu iz Prijedora u 9 sati ujutru na vrata su zakucali policajci sa naredbom za pretres stana, koju je potpisao inspektor Gojko Došen. Nisu hteli da mu kažu za šta je osumnjičen, ni zašto mu pretresaju stan. Prilikom pretresa nisu našli ni jedan predmet za koji bi se moglo posumnjati da je korišćen u izvršenju bilo kog krivičnog dela. Ali su zato zaplenili knjige (!) – „Komunistički manifest“ Marksa i Engelsa i drugu levičarsku literaturu, crveno-crnu zastavu i antifašističke nalepnice. Rekli su mu da je to nedozvoljena literatura! „Pitali su me: Za šta će ti ovolike antifašističke nalepnice?“, kaže Elenkov i dodaje da su mu oduzeli i računar.

Kada su ga posle točasovnog pretresa odveli u policijsku stanicu, saznao je da ga terete za paljenje automobila, odnosno za krivično delo izazivanja opšte opasnosti. U julu, avgustu i septembru zapaljeni su automobili koji su pripadali lokalnim moćnicima i političkim funkcionerima. Međutim Bojan Elenkov je tri meseca bio van zemlje, što se jasno vidi i u njegovom pasošu. „Pregledali su moj pasoš i rekli da to nije validan dokaz. Pretili su mi zatvorom ako ne priznam“, objašnjava Bojan i dodaje: „Inspektor mi je rekao da čitam pogrešne knjige, da sam pogrešno orijentisan, da treba da čitam druge knjige, na šta sam odgovorio da se ponašaju kao nacisti. Nisam stigao ni da završim tu rečenicu, a inspektor mi je uzvratio da je Hitler imao i dobrih strana!“

U policijskoj stanici su mu oduzeli mobilni telefon, a narednog dana su počeli da maltretiraju njegove drugove, koje su privodili i ispitivali da li voli „da pali“ i ko ga „plaća“. Zaplenjene stvari nisu još vraćene. Čeka se veštačenje. Na kraju, Bojan kaže da su ga pitali čak i zašto njegovi roditelji dižu kredit. „Rekli su mi da ne smem da napustim zemlju. Inspektoru je telefon zvonio Lili Marlen.“

Jasno je da ceo sistem klizi ka fašizmu, jer „ljudsko lice“ kapitalizma nije više održivo usled duboke krize čiji se najači potresi tek očekuju. Istorija nas uči da pred fašizmom ne sme biti povlačenja, kao i da je protiv fašizma najbolja odbrana masovan, borben i dobro organizovan pokret revolucionarne radničke klase. Izgleda da dolazi vreme da se ova istorijska lekcija još jednom utvrdi.

Marko Đorđević

Komšije odbranile romsko naselje

SVI ZAJEDNO U ODBRANI ROMSKOG NASELJA

Policija i sudski izvršitelji koji su 17. septembra došli sa namerom da isele Rome otišli su iz Zemunske ulice neobavljena posla. Sudske izvršitelje dočekalo je stotinak ljudi, Roma i njihovih komšija, koji su sprečili da 23 porodice budu izbačene na ulicu i da bez krova nad glavom dočekaju jesenje kiše i hladnoću.

Ove porodice su već jednom izbačene iz svojih domova, kada je Đilasova policija rasturila romsko naselje nadomak Miškovićevog „Belvila“. Pošto im, naravno, nije obezbeđen nikakav alternativni smeštaj, neko vreme su se bez ičije pomoći snalazili po beogradskim budžacima, da bi se na kraju smestili u ruiniranoj zgradi u Zemunskoj ulici na Bežaniji.

Pošto je taj posed u međuvremenu kupio neki budža, sada i odatle nameravaju da ih izbace. Romske porodice su u međuvremenu zamolile da im se omogući da na ovoj lokaciji ostanu preko zime, ali država je odlučila da ih istera što pre. Kada su ljudi iz organizacije „Regionalni centar za manjine“ saznali da će sudski veštak doći u pratnji policije, odlučili su da pozovu da se tog dana dođe u Zemunsku kako bi se odbranilo romsko naselje. Uprkos zaista tragičnim uslovima za život u Zemunskoj, podrškom Romima nije branjeno samo njihovo pravo na život, već i ljudskost koja se iskazuje solidarnošću sa najugroženijim članovima društva.

Policajci su bili vidno iznenađeni kada su videli da se Romima pridružila i poveća grupa njihovih komšija i prijatelja koji su došli da ih brane i podrže. Valjda je pandurskom rasističkom mozgu bila neshvatljiva ova komšijska podrška Ciganima, pa su, bar za kratko vreme, odustali od svog nasilničkog poduhvata. Zasut neugodnim pitanjima i povicima iz okupljene gomile, sudski veštak je neubedljivo pokušao da se opravda tvrdeći kako „on to lično ne bi uradio, ali mora jer ga sud pritiska“. Posle dužeg natezanja, i on je digao ruke. Otišao je sa policijom iznenada, bez ikakvog objašnjenja.

Naravno, ljudi koji su učestvovali na protestu nemaju iluziju da je ovo definitivno – izvršitelji i policija se mogu podjednako lako vratiti bez ikakve najave. Zato je ova pobeda proslavljena sa oprezom, uz dogovore kako se organizovati u slučaju ponovnog upada policije.

K.R

Povodom prošlonedeljne posete Tome Nikolića Ruskoj federaciji

Sunce sa istoka

Vladajuća klasa Srbije pokušava da balansira između zapadnih država i Rusije, služeći i jedne i druge, što znači da će se radnici naći u još težem položaju.

Posle izborne pobede jedne od suparničkih frakcija domaće buržoazije, državni aparat postepeno preduzima korake ka otvorenoj uslužnosti i drugim inostranim gospodarima. Zapadne imperijaliste, čije su odluke bile zapovest prethodnoj vladajućoj garnituri, sve više zamenjuje ruska država. Takav razvoj događaja je logičan rezultat opšteg rasula u ekonomiji srpske države i dugogodišnje nacionalističke politike trenutno vladajuće stranke, koja je političkog mentora pronalazila upravo u Rusiji; jednoj od vodećih imperijalističkih sila, u kojoj su socijalne razlike ogromne i u kojoj je, uz otvorenu vezu sa kriminalom, kapitalizam veoma jasno pokazao svoju razornu moć. Ojađeno, brutalno opljačkano stanovništvo te prostrane zemlje se guši pod veoma konzervativnim gospodarima, a nacionalni sukobi nisu retkost i sve ih je više. Politička scena te države je izuzetno mračna i kontrolisana od strane nekoliko reakcionarnih političkih grupacija, a već duže vreme je prisutan i sve aktivniji veliki broj nacističkih i fašističkih grupa i organizacija. Rusija je između 2003. i 2011. u svoje eksploatatorske projekte u Srbiji uložila više od 1,5 milijarde dolara.

Svedoci smo čestih diplomatskih susreta predstavnika vladajućih krugova Srbije i Rusije, susreta tokom kojih se pregovara o širenju ruskog ekonomskog uticaja i razvijanju saradnje. Sve to jasno nagoveštava da će biti više eksploatacije i da će monopolističke snage još više učestvovati u izrabljivanju radnika. Međutim, vladajuća klasa Srbije nije sasvim opredeljena, ona pokušava da balansira između zapadnih država i Rusije, služeći i jedne i druge, što znači da će se radnici naći u još težem položaju, između čekića i nakovnja. Na jednoj strani su velike ruske korporacije koje zanima samo profit, predvođene „Gaspromom" (ruski biznis, pored energetike, aktivno učestvuje u eksploataciji srpskih radnika u obojenoj metalurgiji, mašinogradnji, turizmu, bankarstvu), a sa druge strane su zapadne korporacije - jedina bitna razlika je u jeziku kojim izrabljivači govore. Ekonomska eksploatacija je glavni motiv zbližavanja Rusije sa Srbijom. Naravno, srpski desničari i šovinisti pokušavaju da sakriju tu činjenicu promovišući sliku prijateljske ruske države, uprkos svakodnevnoj realnosti, istorijskim lekcijama i razumu koji jasno kazuje da imperijalne sile imaju sluge, a ne prijatelje. Opoziciju rusofilskim organizacijama i partijama uglavnom čine liberali, koji po pravilu otvoreno podržavaju zapadni imperijalizam i američki imperijalistički teror. Obe grupe zastupaju interese stranih kapitalista.

Kako će se situacija dalje razvijati i da li će se srpska država potpuno okrenuti Rusiji, vreme će pokazati. Ono što je sigurno je da će se frakcije buržoazije žestoko boriti oko plena. U „mirnom" sukobu dve struje, prozapadne i proruske, može da izgubi samo, ionako već oslabljena i ratovima izmučena, radnička klasa, a mogu da profitiraju samo srpski, zapadni i ruski kapitalisti. Stoga treba odbaciti sve iluzije o prijateljstvu imperijalista, i izboriti se, organizovanjem protiv kapitalističkog sistema, za budućnost čovečanstva.

Branislav Maslić

Tadej preporučuje film

Burn!

Queimada! (1969) - Britanske vlasti šalju agenta na tropsko ostrvo pod portugalskom vlašću. Njegov zadatak je da podstakne robove na pobunu, kako bi Britanija preuzela ovo ostrvo na kome se proizvodi dosta šećerne trske. Međutim, kada Britanci preuzmu ostrvo i formalno ukinu ropstvo, bivši robovi shvataju da je i najamni rad oblik ropstva i odlučuju da se ponovo pobune.

ex-Idolmladih

Na dugačkom Štapu

Uključim juče TV nakon tri meseca duge letnje apstinencije, kad tamo počeli da koriste neki novi sleng, nekakve dugačke poštapalice, ništa ih više ne razumem! U vestima trube o izvesnom rudniku nikla za koji voditelj i ministri svaki čas naglašavaju da je na nekakvom „dugom štapu". Pređu na temu plata i penzija, zamislim se nešto, ni ne slušam, al' se trznuh kad mi uvo zapara da su pomenute isplate takođe „na dugačkom štapu". Pa onda onaj budzati Šilja pominje mogućnost referenduma o Kosovu koji je za sada, jel'te – naravno, „na dugom štapu". Planira se i izgradnja nekakve velike garaže u Novom Sadu, ali i nju nanizaše na taj isti štap. Pa koliko je dug taj štap kad sve ovo stane na njega i od čega je kad ne pukne? Trska, čelik, titanijum, babobab, ružino drvo? Može li se prelomiti preko kolena? Mogu li se njime tući deca? Ide li u paru s cilindrom? Da li je sličan Frenklinovom gromobranskom, ili Eskulapovom, medicinskom?

U crnoj hronici pominju da su se neke devedesetogodišnje starice potukle u jednom selu pokraj Požarevca. Jedna od njih izvukla deblji kraj kad ju je ova druga zveknula štapom smrskavši joj tintaru. Ni putnici gradskog prevoza nisu prošli bez povreda, pljušte batine od komunalnih policajaca, izgleda da je kraj torture Bus pljusa na dugačkom štapu. U vestima iz kulture, promocija nekakve knjige „Uzeo sam dugački štap i počistio mrve od brusketa". Sačuvaj me bože i sakloni! Gost dnevnika, trener Partizana, kaže - opstanak u Ligi Evrope „na dugačkom štapu". Vremenska prognoza predviđa privremeno zahlađenje, ali prestanak suše i početak jeseni još uvek su „na dugačkom štapu".

Isključim TV i dohvatim se štampe, i tamo sve na dugačkim štapovima i to bez znakova navoda. Osvrnem se oko sebe. I najbliži se zaludeli nekakvim japanskim veštinama sa štapovima; svratim do prijatelja, a on satima predano peca ribu iz monitora u fejsbuk igrici – sve da bi osvojio virtuelni štap vredan „100 bisera". Kuku!

Kakav je bre to magični štap? Jel to prosjački dugački štap? I ima li možda dva kraja?

Šta? Šta? Štapovi za pecanje! Štaka za ludaka!

Direktnu akciju možete nabaviti na sledećim mestima:

BEOGRAD: Kulturni centri REX i CZKD; Knjižare BARABA, PLATO i BEOPOLIS; Kafići BROD, BRAT FIDEL i BRAT ČE. **KRAGUJEVAC:** Kafane MAGMA i MARKO. **SREMSKA MITROVICA:** Knjižara BUKBAR. **UŽICE:** Kafić KUĆA ČAJA. **NIŠ:** Udruženje ŽENSKI PROSTOR. **ZAJEČAR:** Omladinski centar ZAJEČAR. **NOVI SAD:** Knjižare NUBLU i MALA VELIKA KNJIGA.

Vesti iz međunarodnog radničkog pokreta:

Nastavlja se teror nad radnicima u Južnoafričkoj Republici

Policija se ujutro 15. septembra ponovo sukobila s radnicima u prostoru rudnika Marikana, prilikom čega je korišten suzavac i gumeni meci. Izvršena je racija u kojoj su pretraživane radničke kolibe, navodno u potrazi za oružjem. Činjenica da su se radnici naoružali primitivnim oružjem, mačetama i kopljima, nimalo ne iznenađuje ako se uzme u obzir da je pre manje od mesec dana u policijskom masakru ubijeno 36 rudara. Muškarci, žene i deca razbežali su se nakon što je policija, potpomognuta vojnim helikopterom, počela da ispaljuje gumene metke i suzavac na štrajkače. Brojni mediji preneli su snimke na kojima se vide južnoafrički radnici obliveni krvlju. Rudari Marikane zajedno s porodicama, žive u neposrednoj blizini rudnika u uslovima potpune bede. To je bio jedan od razloga zašto su krenuli u masovni štrajk, tvrdeći da više ne mogu da se mire s takvim životom. Nakon dolaska policije neki su podigli barikade i zapalili gume pokušavajući da spreče ulazak policije u njihovo naselje.

Radnici su zatražili od kompanije povišicu od oko 6.000 randa (južnoafrička valuta), ali kompanija „Lonmin" pristala je da im ponudi samo 1.000 randa (oko 90 evra mesečno) zbog čega su radnici odlučili da, uprkos zverstvu koje nad njima nedavno počinjeno od strane policije, nastave sa štrajkom. Samo dan nakon što su odlučili da odbace ponudu kompanije, usledila je nova racija.

U ovakvoj situaciji radnici ne mogu da računaju ni na koga osim na sami sebe. U Južnoj Africi itekako postoji snažna radnička solidarnost, što pokazuju i informacije da su radničke akcije i štrajkove počeli da preduzimaju i drugi rudari širom zemlje. Sedmoro radnika je prošle nedelje uhapšeno kod rudnika kompanije „Aquarius Platinum Limited". Pojedini sindikati sve glasnije prete pozivom na generalni štrajk i to je svakako jedan od poteza koji bi radnici mogli da primene u ovoj kriznoj situaciji. U protivnom, jedino što mogu da očekuju je jačanje brutalnosti i zajedničke represije koju nad njima vrše poslodavci i država.

Održane međunarodne akcije podrške radnicima „Dominosa"

Federacija solidarnosti (SolFed) iz Mančestera, uz podršku drugih anarhističkih i slobodarskih grupa iz mančesterske regije, organizovala je u univerzitetskom delu Mančestera protestni skup ispred radnje „Dominosa", globalnog lanca za isporuku pica. Prisustvo anarhosindikalista, koji su pred izlogom ovog pica-servisa delili prolaznicima letke, po svemu sudeći veoma je uzrujalo menadžera prodavnice, pa je pokušao da naredi okupljenima da se sklone. Demonstranti su mu poručili da neće ispuniti tu njegovu želju budući da stajanje na trotoaru nije zabranjeno. Menadžer je pozvao policiju, a pošto ni od toga nije bilo vajde, ovaj brižni branitelj korporacije pozvao je raznosače, inače zadužene da mančesterskim studentima uvaljuju pice po besramno visokim cenama, tako da su ovi momci, odeveni u majice firme, neko vreme zbunjeno stajali ispred radnje. Menadžerovo nastojanje da odbrani svoju firmu kao rezultat imalo je to da je ispred lokala stvorena još veća gužva, a tokom ove akcije nikome od potencijalnih mušterija nije uspelo da uđe u prodavnicu.

Ovo je bila samo jedna od brojnih akcija solidarnosti sa raznosačima pica iz „Dominosa" kojima su nedavno drastično smanjene plate. U subotu 15. septembra organizovani su protestni skupovi u gradovima širom sveta. Odziv na ovu akciju bio je posebno veliki u Španiji, gde je sindikat CNT u nekoliko gradova izveo protestna okupljanja i aktivnosti, ali i u Poljskoj. Inače, vozačima „Dominosa" iz Brizbejna u Australiji plate su smanjene bez ikakve najave i objašnjenja, i to za 19%. Pošto je u ovom ojađivanju saučestvovao sindikat zaposlenih u trgovini, australijski raznosači pica su osnovali novu sindikalnu organizaciju, Opštu asocijaciju transportnih radnika, kako bi otpočeli borbu protiv smanjivanja plata.

CNT: Inicijativa za opšti štrajk

Španski sindikat CNT najavljuje dva protestna skupa, 26. septembra u Kartageni a potom 29. septembra u Mursiji, u znak protesta protiv antisocijalnih mera vlade ove zemlje. CNT poziva radnike, „aktivno građanstvo", studente i nezaposlene da podrže predstojeće akcije sindikata koje treba da artikulišu odlučan i snažan otpor upornim nasrtajima na prava radničke klase. U proglasu CNT-a ističe se da ove akcije treba da promovišu generalni štrajk u oblastima Euskada i Navara, kao i da doprinesu inicijativi za sveopšti štrajk.

Prva sezona Direktne akcije u tvrdom povezu

Sve brojeve „Direktne akcije" koji su izlazili od januara do juna 2012. sada možete nabaviti u ukoričenom izdanju od 100 strana u tvrdom povezu (vidi sliku). Komplet prva dvadeset i četiri broja „Direktne akcije" dobiće svako ko donira 500 (ili više) dinara, i tako pomogne da i dalje izlazi jedini revolucionarni nedeljnik u Srbiji. Direktna akcija je projekat kako Uredništva i ASI, tako i svih njenih čitalaca.

Za više informacija javite se na 063/116-5551 ili distro@inicijativa.org

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa Hleb i sloboda, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

CIP: 329(497.11)
ISSN 1821-0813
COBISS.SR-ID 107264780

Uredništvo: Kosta Ristić, Ratibor Trivunac, Tadej Kurepa, Milan Lukić, Slobodan Stamenčić i Aleksandar Belčević **(odgovorni urednik)**

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.

Kontakt: CLS (DA), Poštanski pretinac 6,
11077 Beograd, Srbija
tel. 063/9382-382
e-mail: da@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org

Rukopisi ne gore.
Tiraž: 1000